

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச்செய்த
இராமாநுச நூற்றந்தாதி

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

இராமாநுச நூற்றந்தாதி

தனியன்கள்

முன்னை வினை அகல மூங்கிற்குடி அமுதன் *
பொன்னம் கழற்கமலப் போதிரண்டும் *
என்னுடைய சென்னிக்கணி ஆகச் சேர்த்தினேன் *
தென்புலத்தார்க்கென்னுக் கடவுடையேன் யான்

நயம் தரு பேர் இன்பம் எல்லாம் பழுதின்றி நண்ணினர் பால் *
சயம் தரு கீர்த்தி இராமானுச முனி தாள் இணை மேல் *
உயர்ந்த குணத்துத் திருவரங்கத்தமுதோங்கும் அன்பால் இயம்பும் *
கலித்துறை அந்தாதி ஓத இசை நெஞ்சமே !

இனியென் குறை நமக்கெம் பெருமானார் திருநாமத்தால் *
முனி தந்த நூற்றெட்டுச் சாவித்திரி என்னும் நுண்பொருளை *
கனி தந்த செஞ்சொல் கலித்துறை அந்தாதி பாடித் தந்தான் *
புனிதன் திருவரங்கத்தமுதாகிய புண்ணியனே

சொல்லின் தொகை கொண்டுனதடிப் போதுக்குத் தொண்டு செய்யும் *
நல் அன்பர் ஏத்தும் உன் நாமம் எல்லாம் என் தன் நாவின் உள்ளே *
அல்லும் பகலும் அமரும் படி நல்கறு சமயம் வெல்லும் பரம *
இராமானுச ! இதென் விண்ணப்பமே

‡ பூ மன்னு மாது பொருந்திய மார்பன் *
புகழ் மலிந்த பா மன்னு மாறன் *
அடி பணிந்துய்ந்தவன் *

பல் கலையோர் தாம் மன்ன வந்த இராமாநுசன் *
சரணாரவிந்தம் நாம் மன்னி வாழ *
நெஞ்சே ! சொல்லுவோம் அவன் நாமங்களே || 1 ||

‡ கள்ளார் பொழில் தென் அரங்கன் *
கமலப் பதங்கள் நெஞ்சில் கொள்ளா *
மனிசரை நீங்கி *
குறையற்பிரான் அடிக்கீழ்
விள்ளாத அன்பன் இராமானுசன் *
மிக்க சீலம் அல்லால் உள்ளாதென் நெஞ்சு *
ஒன்றறியேன் எனக்குற்ற பேர் இயல்வே || 2 ||

பேர் இயல் நெஞ்சே ! *
அடி பணிந்தேன் உன்னை *
பேய்ப் பிறவிப் பூரியரோடுள்ள சுற்றம் புலத்திப் *
பொருவரும் சீர் ஆரியன் செம்மை
இராமானுச முனிக்கன்பு செய்யும் *
சீரிய பேறுடையார் *
அடிக்கீழ் என்னைச் சேர்த்ததற்கே || 3 ||

என்னைப் புவியில் ஒரு பொருள் ஆக்கி *
மருள் சுரந்த முன்னைப் பழவினை *
வேர் அறுத்து *
ஊழி முதல்வனையே பன்னப் பணித்த
இராமானுசன் பரன் பாதமும் *
என் சென்னித் தரிக்க வைத்தான் *
எனக்கேதும் சிதைவில்லையே || 4 ||

எனக்குற்ற செல்வம் இராமானுசன் என்று *
இசையகில்லா மனக் குற்ற மாந்தர் *
பழிக்கில் புகழ் *
அவன் மன்னிய சீர் தனக்குற்ற அன்பர் அவன்
திருநாமங்கள் சாற்றும் என்பா *
இனக் குற்றம் காணகில்லார் *
பத்தி ஏய்ந்த இயல்விதென்றே || 5 ||

இயலும் பொருளும் இசையத் தொடுத்து *
ஈன் கவிகள் அன்பால் மயல் கொண்டு வாழ்த்தும் *
இராமானுசனை *
மதி இன்மையால் பயிலும் கவிகளில்
பத்தி இல்லாத என் பாவி நெஞ்சால் *
முயல்கின்றனன் *
அவன் தன் பெருங்கீர்த்தி மொழிந்திடவே || 6 ||

‡ மொழியைக் கடக்கும் பெரும் புகழான் *
வஞ்ச முக்குறும்பாம் குழியைக் கடக்கும் *
நம் கூரத்தாழ்வான் சரண் கூடிய பின் *
பழியைக் கடத்தும் இராமானுசன் புகழ் பாடி *
அல்லா வழியைக் கடத்தல் *
எனக்கினி யாதும் வருத்தம் அன்றே || 7 ||

வருத்தும் புறவிருள் மாற்ற *
எம் பொய்கைப் பிரான் மறையின் குருத்தின் பொருளையும் *
செந்தமிழ் தன்னையும் கூட்டி *
ஓன்றத் திரித்தன்றெரித்த திருவிளக்கைத் தன்
திருவுள்ளத்தே *

இருத்தும் பரமன் *

இராமானுசன் எம் இறையவனே || 8 ||

இறைவனைக் காணும் இதயத்திருள் கெட *

ஞானம் என்னும் நிறை விளக்கேற்றிய *

பூதத் திருவடி தாள்கள் *

நெஞ்சத்துறைய வைத்தாளும் இராமானுசன்

புகழ் ஓதும் நல்லோர் *

மறையினைக் காத்து *

இந்த மண் அகத்தே மன்ன வைப்பவரே || 9 ||

மன்னிய பேர் இருள் மாண்ட பின் *

கோவலுள் மா மலரான் தன்னொடு மாயனைக் *

கண்டமை காட்டும் *

தமிழ்த் தலைவன் பொன் அடி போற்றும்

இராமானுசற்கன்பு பூண்டவர் தாள் *

சென்னியில் சூடும் *

திரு உடையார் என்றும் சீரியரே || 10 ||

சீரிய நான்மறைச் செம் பொருள் *

செந்தமிழால் அளித்த பார் இயலும் *

புகழ் பாண் பெருமாள் *

சரணாம் பதுமத் தார் இயல் சென்னி

இராமானுசன் தன்னைச் சார்ந்தவர் தம் *

காரிய வண்மை *

என்னால் சொல்லொணாதிக்கடல் இடத்தே || 11 ||

இடங்கொண்ட கீர்த்தி மழிசைக்கிறைவன் *

இணை அடிப் போதடங்கும் *

இதயத்திராமானுசன் *

அம் பொற் பாதம் என்றும் கடங்கொண்டிறைஞ்சும்

திரு முனிவர்க்கன்றிக் காதல் செய்யாத் *

திடங்கொண்ட ஞானியர்க்கே *

அடியேன் அன்பு செய்வதுவே || 12 ||

செய்யும் பசுந் துளவத் தொழில் மாலையும் *

செந்தமிழில் பெய்யும் *

மறைத் தமிழ் மாலையும் *

பேராத சீர் அரங்கத்தையன் கழற்கணியும்

பரன் தாள் அன்றி *

ஆதரியா மெய்யன் *

இராமானுசன் சரணே கதி வேறெனக்கே || 13 ||

கதிக்குப் பதறி *

வெங்கானமும் கல்லும் கடலும் எல்லாம் *

கொதிக்கத் தவஞ்செய்யும் கொள்கை அற்றேன் *

கொல்லி காவலன் சொல் பதிக்கும் கலைக் கவி

பாடும் பெரியவர் பாதங்களே *

துதிக்கும் பரமன் *

இராமானுசன் என்னைச் சோர்விலனே || 14 ||

சோராத காதல் பெருஞ்சுழிப்பால் *

தொல்லை மாலை ஒன்றும் பாராதவனைப் *

பல்லாண்டென்று காப்பிடும் *

பான்மையன் தாள் பேராத உள்ளத்திராமானுசன்

தன் பிறங்கிய சீர் *

சாரா மனிசரைச் சேரேன் *
எனக்கென்ன தாழ்வினியே || 15 ||

‡ தாழ்வொன்றில்லா மறை தாழ்ந்து *
தலமுழுதும் கலியே ஆள்கின்ற நாள் வந்து *
அளித்தவன் காண்மின் *
அரங்கர் மௌலி சூழ்கின்ற மாலையைச் சூடிக் கொடுத்தவள்
தொல் அருளால் *
வாழ்கின்ற வள்ளல் *
இராமானுசன் என்னும் மா முனியே || 16 ||

முனியார் துயரங்கள் முந்திலும் *
இன்பங்கள் மொய்த்திடினும் கனியார் மனம் *
கண்ண மங்கை நின்றானை *
கலை பரவும் தனி ஆனையைத் தண்
தமிழ் செய்த நீலன் தனக்கு *
உலகில் இனியானை *
எங்கள் இராமானுசனை வந்தெய்தினரே || 17 ||

எய்தற்கரிய மறைகளை *
ஆயிரம் இன் தமிழால் செய்தற்குலகில் வரும் *
சடகோபனை *
சிந்தை உள்ளே பெய்தற்கிசையும் பெரியவர்
சீரை உயிர்கள் எல்லாம் *
உய்தற்குதவும் *
இராமானுசன் எம் உறு துணையே || 18 ||

உறு பெருஞ்செல்வமும் தந்தையும் தாயும் *
உயர் குருவும் வெறி தரு *

பூமகள் நாதனும் *
மாறன் விளங்கிய சீர் நெறி தரும் செந்தமிழ்
ஆரணமே என்றிந் நீள் நிலத்தோர் *
அறிதர நின்ற *
இராமானுசன் எனக்கார் அமுதே || 19 ||

ஆரப் பொழில் தென் குருகைப் பிரான் *
அமுதத் திருவாய் ஈரத் தமிழின் *
இசை உணர்ந்தோர்கட்கு *
இனியவர் தம் சீரைப் பயின்றுய்யும்
சீலங்கொள் நாதமுனியை *
நெஞ்சால் வாரிப் பருகும் *
இராமானுசன் எந்தன் மா நிதியே || 20 ||

நிதியைப் பொழியும் முகில் என்று *
நீசர் தம் வாசல் பற்றித் *
துதி கற்றுலகில் துவள்கின்றிலேன் *
இனி தூய் நெறி சேர் எதிகட்கிறைவன்
யமுனைத் துறைவன் இணை அடியாம் *
கதி பெற்றுடைய *
இராமானுசன் என்னைக் காத்தனனே || 21 ||

கார்த்திகை யானும் கரிமுகத் தானும் *
கனலும் முக்கண் மூர்த்தியும் *
மோடியும் வெப்பும் முதுகிட்டு *
மூவுலகும் பூத்தவனே ! என்று போற்றிட
வாணன் பிழை பொறுத்த *

தீர்த்தனை ஏத்தும் *

இராமானுசன் என்தன் சேம வைப்பே || 22 ||

வைப்பாய வான் பொருள் என்று *

நல் அன்பர் மனத்தகத்தே *

எப்போதும் வைக்கும் இராமானுசனை *

இரு நிலத்தில் ஒப்பார் இலாத உறு வினையேன்

வஞ்ச நெஞ்சில் வைத்து *

முப்போதும் வாழ்த்துவன் *

என்னாம் இது அவன் மொய் புகழ்க்கே || 23 ||

மொய்த்த வெந் தீவினையால் பல் உடல் தொறும் மூத்து *

அதனால் எய்த்தொழிந்தேன் *

முனை நாள்கள் எல்லாம் *

இன்று கண்டியர்ந்தேன் பொய்த் தவம் போற்றும்

புலைச் சமயங்கள் நிலத்தவியக் *

கைத்த மெய்ஞ்ஞானத்து *

இராமானுசன் என்னும் கார் தன்னையே || 24 ||

கார் ஏய் கருணை இராமானுச *

இக்கடல் இடத்தில் ஆரே அறிபவர் *

நின் அருளின் தன்மை *

அல்லலுக்கு நேரே உறைவிடம் நான் வந்து

நீ என்னை உய்த்த பின் *

உன் சீரே உயிர்க்குயிராய் *

அடியேற்கின்று தித்திக்குமே || 25 ||

திக்குற்ற கீர்த்தி இராமானுசனை *

என் செய் வினையாம் மெய்க் குற்றம் நீக்கி *

விளங்கிய மேகத்தை *
மேவு நல்லோர் எக்குற்ற வாளர் எது
பிறப்பேதியல்வாக நின்றோர் *
அக்குற்றம் அப்பிறப்பு *
அவ் இயல்வே நம்மை ஆட்கொள்ளுமே || 26 ||

கொள்ளக் குறைவற்றிலங்கி *
கொழுந்து விட்டோங்கிய உன் வள்ளல் தனத்தினால் *
வல் வினையேன் மனம் நீ புகுந்தாய் *
வெள்ளைச் சுடர் விடும் உன் பெரு
மேன்மைக்கிழுக்கிதென்று *
தள் உற்றிரங்கும் *
இராமானுச ! என் தனி நெஞ்சமே ! || 27 ||

நெஞ்சில் கறை கொண்ட கஞ்சனைக் காய்ந்த நிமலன் *
நங்கள் பஞ்சித் திருவடிப் *
பின்னை தன் காதலன் *
பாதம் நண்ணா வஞ்சர்க்கரிய இராமானுசன்
புகழ் அன்றி என் வாய் *
கொஞ்சிப் பரவகில்லாது *
என்ன வாழ்வின்று கூடியதே ! || 28 ||

கூட்டும் விதி என்று கூடுங்கொலோ *
தென் குருகைப் பிரான் பாட்டென்னும் *
வேதப் பசுந்தமிழ் தன்னைத் *
தன் பத்தி என்னும் வீட்டின் கண் வைத்த இராமானுசன்
புகழ் மெய் உணர்ந்தோர் *

ஈட்டங்கள் தன்னை *

என் நாட்டங்கள் கண்டின்பம் எய்திடவே || 29 ||

இன்பம் தரு பெரு வீடு வந்தெய்திலென் *

எண் இறந்த துன்பம் தரு *

நிரயம் பல சூழிலென் *

தொல் உலகில் மன் பல் உயிர்கட்கிறைவன்

மாயன் என மொழிந்த *

அன்பன் அனகன் *

இராமானுசன் என்னை ஆண்டனனே || 30 ||

‡ ஆண்டுகள் நாள் திங்களாய் *

நிகழ் காலம் எல்லாம் மனமே ! ஈண்டு *

பல் யோனிகள் தோறுழல்வோம் *

இன்றோர் எண் இன்றியே காண் தகு தோள் அண்ணல்

தென் அத்தி ஊரர் கழல் இணைக்கீழ்ப் *

பூண்ட அன்பாளன் *

இராமானுசனைப் பொருந்தினமே || 31 ||

பொருந்திய தேசம் பொறையும் திறலும் புகழும் *

நல்ல திருந்திய ஞானமும் *

செல்வமும் சேரும் *

செறு கலியால் வருந்திய ஞாலத்தை வண்மையினால் *

வந்தெடுத்தளித்த அருந்தவன் *

எங்கள் இராமானுசனை அடைபவர்க்கே || 32 ||

அடையார் கமலத்தலர்மகள் கேள்வன் *

கை ஆழி என்னும் படையோடு நாந்தகமும் *

படர் தண்டும் *

ஒண் சார்ங்க வில்லும் புடை ஆர் புரி சங்கமும் *
இந்தப் பூதலம் காப்பதற்கென்றிடையே *
இராமானுச முனி ஆயின இந்நிலத்தே || 33 ||

நிலத்தைச் செறுத்துண்ணும் நீசக் கலியை *
நினைப்பரிய பலத்தைச் செறுத்தும் *
பிறங்கியதில்லை *
என் பெய் வினை தென் புலத்தில்
பொறித்தவப் புத்தகச் சும்மை பொறுக்கிய பின் *
நலத்தைப் பொறுத்தது *
இராமானுசன் தன் நயப் புகழே || 34 ||

நயவேன் ஒரு தெய்வம் நானிலத்தே *
சில மானிடத்தைப் புயலே எனக் *
கவி போற்றி செய்யேன் *
பொன் அரங்கம் என்னில் மயலே பெருகும் இராமானுசன் *
மன்னு மா மலர்த்தாள் அயரேன் *
அருவினை என்னை எவ்வாறின்றடர்ப்பதுவே || 35 ||

அடல் கொண்ட நேமியன் ஆர் உயிர் நாதன் *
அன்றாரணச் சொற்கடல் கொண்ட *
ஒண் பொருள் கண்டளிப்ப *
பின்னும் காசினியோர் இடரின் கண்
வீழ்ந்திடத் தானும் அவ் ஒண் பொருள் கொண்டு *
அவர் பின் படரும் குணன் *
எம் இராமானுசன் தன் படி இதுவே || 36 ||

படி கொண்ட கீர்த்தி இராமாயணம் என்னும் பத்தி வெள்ளம் *
குடி கொண்ட கோயில் *

இராமானுசன் குணம் கூறும் *
அன்பர் கடி கொண்ட மா மலர்த் தாள்
கலந்துள்ளம் கனியும் நல்லோர் *
அடி கண்டு கொண்டுகந்து *
என்னையும் ஆளவர்க் காக்கினரே || 37 ||

ஆக்கி அடிமை நிலைப்பித்தனை என்னை இன்று *
அவமே போக்கிப் புறத்திட்டது *
என் பொருளா முன்பு *
புண்ணியர் தம் வாக்கில் பிரியா இராமானுச !
நின் அருளின் வண்ணம் *
நோக்கில் தெரிவரிதால் *
உரையாய் இந்த நுண் பொருளே || 38 ||

பொருளும் புதல்வரும் பூமியும் *
பூங்குழலாரும் என்றே மருள் கொண்டிளைக்கும் *
நமக்கு நெஞ்சே ! *
மற்றுளார் தரமோ இருள் கொண்ட வெந் துயர்
மாற்றித் தன் ஈறில் பெரும் புகழே *
தெருளும் தெருள் தந்து *
இராமானுசன் செய்யும் சேமங்களே || 39 ||

சேம நல் வீடும் பொருளும் தருமமும் *
சீரிய நற்காமமும் *
என்றிவை நான்கென்பர் *
நான்கினும் கண்ணனுக்கே ஆமது காமம்
அறம் பொருள் வீடிதற்கென்றுரைத்தான் *

வாமனன் சீலன் *

இராமானுசன் இந்த மண் மிசையே || 40 ||

மண்மிசை யோனிகள் தோறும் பிறந்து *
எங்கள் மாதவனே கண்ணுற நிற்கிலும் *
காணகில்லா *

உலகோர்கள் எல்லாம் அண்ணல் இராமானுசன்
வந்து தோன்றிய அப்பொழுதே *
நண்ணரு ஞானம் தலைக்கொண்டு *
நாரணற்காயினரே || 41 ||

ஆய் இழையார் கொங்கை தங்கும் *
அக் காதல் அளற்றமுந்தி மாயும் என் ஆவியை *
வந்தெடுத்தான் இன்று *
மா மலரான் நாயகன் எல்லா உயிர்கட்கும் நாதன் *
அரங்கன் என்னும் தூயவன் *
தீதில் இராமானுசன் தொல் அருள் சுரந்தே || 42 ||

சுரக்கும் திருவும் உணர்வும் *
சொலப்புதில் வாய் அமுதம் பரக்கும் *
இரு வினை பற்றற ஓடும் *
படியில் உள்ளீர் உரைக்கின்றனன்
உமக்கு யான் அறம் சீறும் உறு கலியை *
துரக்கும் பெருமை *
இராமானுசன் என்று சொல்லுமினே || 43 ||

சொல்லார் தமிழ் ஒரு மூன்றும் *
சுருதிகள் நான்கும் எல்லை இல்லா *
அறநெறி யாவும் தெரிந்தவன் *

எண் அருஞ்சீர் நல்லார் பரவும் இராமானுசன்

திருநாமம் நம்பிக் *

கல்லார் அகல் இடத்தோர் *

எது பேறென்று காமிப்பரே || 44 ||

பேறொன்று மற்றில்லை நின் சரண் அன்றி *

அப் பேறளித்தற்காறொன்றும் இல்லை *

மற்றச் சரண் அன்றி *

என்றிப் பொருளைத் தேறும் அவர்க்கும் எனக்கும்

உனைத் தந்த செம்மை சொல்லால் *

கூறும் பரம் அன்று *

இராமானுச மெய்ம்மை கூறிடிலே || 45 ||

கூறும் சமயங்கள் ஆறும் குலைய *

குவலயத்தே மாறன் பணித்த *

மறை உணர்ந்தோனை *

மதியிலியேன் தேறும் படி

என் மனம் புகுந்தானை *

திசை அனைத்தும் ஏறும் குணனை *

இராமானுசனை இறைஞ்சினமே || 46 ||

இறைஞ்சப் படும் பரன் ஈசன் அரங்கன் என்று *

இவ்வுலகத் தறம் செப்பும் *

அண்ணல் இராமானுசன் *

என் அருவினையின் திறம் செற்றிரவும்

பகலும் விடாதென்தன் சிந்தையுள்ளே *

நிறைந்தொப்பற இருந்தான் *

எனக்காரும் நிகர் இல்லையே ! || 47 ||

நிகர் இன்றி நின்ற என் நீசதைக்கு *
நின் அருளின் கண் அன்றிப் புகல் ஒன்றும் இல்லை *
அருட்கும் அஃதே புகல் *
புன்மையிலோர் பகரும் பெருமை இராமானுச !
இனி நாம் பழுதே *
அகலும் பொருள் என் *
பயன் இருவோழுக்கும் ஆன பின்னே || 48 ||

ஆனது செம்மை அறநெறி *
பொய்ம்மை அறு சமயம் போனது பொன்றி *
இறந்தது வெங்கலி *
பூங்கமலத் தேன் நதி பாய் வயல்
தென் அரங்கன் கழல் சென்னி வைத்துத் *
தான் அதில் மன்னும் *
இராமானுசன் இத்தலத்துதித்தே || 49 ||

உதிப்பன உத்தமர் சிந்தையுள் *
ஒன்னலர் நெஞ்சமஞ்சிக் கொதித்திட *
மாறி நடப்பன *
கொள்ளை வன் குற்றம் எல்லாம் பதித்த என் புன்
கவிப் பாவினம் பூண்டன பாவு தொல் சீர் *
எதித் தலை நாதன் *
இராமானுசன் தன் இணை அடியே || 50 ||

அடியைத் தொடர்ந்தெழும் ஐவர்கட்காய் *
அன்று பாரதப் போர் முடியப் *
பரி நெடுந் தேர் விடுங்கோனை *
முழுதுணர்ந்த அடியர்க்கமுதம் இராமானுசன்

என்னை ஆள வந்து *
இப்படியில் பிறந்தது *
மற்றில்லை காரணம் பார்த்திடிவே || 51 ||

பார்த்தான் அறு சமயங்கள் பதைப்ப *
இப்பார் முழுதும் போர்த்தான் புகழ் கொண்டு *
புன்மையினேன் இடைத் தான் புகுந்து *
தீர்த்தான் இரு வினை தீர்த்தரங்கன் செய்ய *
தாள் இணையோடார்த்தான் *
இவை எம் இராமானுசன் செய்யும் அற்புதமே || 52 ||

அற்புதன் செம்மை இராமானுசன் *
என்னை ஆள வந்த கற்பகம் *
கற்றவர் காழுறு சீலன் *
கருதரிய பற்பல் உயிர்களும்
பல் உலகு யாவும் பரனதென்னும் *
நற்பொருள் தன்னை *
இந் நானிலத்தே வந்து நாட்டினனே || 53 ||

நாட்டிய நீசச் சமயங்கள் மாண்டன *
நாரணனைக் காட்டிய வேதம் *
களிப்புற்றது *
தென் குருகை வள்ளல் வாட்டம்
இலா வண் தமிழ் மறை வாழ்ந்தது *
மண் உலகில் ஈட்டிய சீலத்து *
இராமானுசன் தன் இயல்வு கண்டே || 54 ||

கண்டவர் சிந்தை கவரும் *
கடி பொழில் தென் அரங்கன் *

தொண்டர் குலாவும் இராமானுசனை *
தொகை இறந்த பண் தரு வேதங்கள் பார்மேல்
நிலவிடப் பார்த்தருளும் *
கொண்டலை மேவித் தொழும் *
குடியாம் எங்கள் கோக்குடியே || 55 ||

கோக் குல மன்னரை மூவெழு கால் *
ஒரு கூர் மழுவால் போக்கிய தேவனை *
போற்றும் புனிதன் *
புவனம் எங்கும் ஆக்கிய கீர்த்தி
இராமானுசனை அடைந்த பின் *
என் வாக்குரையாது *
என் மனம் நினையாதினி மற்றொன்றையே || 56 ||

மற்றொரு பேறு மதியாது *
அரங்கன் மலர் அடிக்காள் உற்றவரே *
தனக்குற்றவராக் கொள்ளும் உத்தமனை *
நற்றவர் போற்றும் இராமானுசனை *
இந் நானிலத்தே பெற்றனன் *
பெற்ற பின் மற்றறியேன் ஒரு பேதைமையே || 57 ||

பேதையர் வேதப் பொருள் இதென்றுன்னி *
பிரமம் நன்றென்றோதி *
மற்றெல்லா உயிரும் அஃதென்று *
உயிர்கள் மெய்விட்டாதிப் பரனோடொன்றாம்
என்று சொல்லும் அவ்வல்லல் எல்லாம் *
வாதில் வென்றான் *
எம் இராமானுசன் மெய்ம் மதிக்கடலே || 58 ||

கடல் அளவாய திசை எட்டின் உள்ளும் *
கலி இருளே மிடை தரு காலத்து *
இராமானுசன் *
மிக்க நான்மறையின் சுடர் ஒளியால்
அவ் இருளைத் துரந்திலனேல் *
உயிரை உடையவன் *
நாரணன் என்றறிவார் இல்லை உற்றுணர்ந்தே || 59 ||

உணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானியர் யோகம் தொறும் *
திருவாய் மொழியின் மணம் தரும் *
இன்னிசை மன்னும் இடந்தொறும் *
மாமலராள் புணர்ந்த பொன் மார்பன் பொருந்தும்
பதி தொறும் புக்கு நிற்கும் *
குணம் திகழ் கொண்டல் *
இராமானுசன் எங்குலக் கொழுந்தே || 60 ||

கொழுந்து விட்டோடிப் படரும் வெங்கோள் வினையால் *
நிரயத்தழுந்தி இட்டேனை *
வந்தாட் கொண்ட பின்னும் *
அரு முனிவர் தொழும் தவத்தோன் எம் இராமானுசன் *
தொல் புகழ் சுடர் மிக்கெழுந்தது *
அத்தால் நல் அதிசயம் கண்டதிரு நிலமே || 61 ||

இருந்தேன் இரு வினைப் பாசம் கழற்றி *
இன்று யான் இறையும் வருந்தேன் *
இனி எம் இராமானுசன் *
மன்னு மாமலர்த் தாள் பொருந்தா நிலை
உடைப் புன்மையினோர்க்கொன்றும் நன்மை செய்யாப் *

பெருந் தேவரைப் பரவும் *
பெரியோர் தம் கழல் பிடித்தே || 62 ||

பிடியைத் தொடரும் களிநென்ன *
யான் உன் பிறங்கிய சீர் அடியைத் தொடரும் படி *
நல்க வேண்டும் *
அறு சமயச்செடியைத் தொடரும் மருள்
செறிந்தோர் சிதைந்தோட வந்து *
இப்படியைத் தொடரும் *
இராமானுச ! மிக்க பண்டிதனே ! || 63 ||

பண் தரு மாறன் பசுந்தமிழ் *
ஆனந்தம் பாய் மதமாய் விண்டிட *
எங்கள் இராமானுச முனி வேழம் *
மெய்ம்மை கொண்ட நல் வேதக் கொழுந்தண்டம்
ஏந்திக் குவலயத்தே *
மண்டி வந்தேன்றது *
வாதியர்காள் ! உங்கள் வாழ்வற்றதே || 64 ||

வாழ்வற்றது தொல்லை வாதியர்க்கு *
என்றும் மறையவர் தம் தாழ்வற்றது *
தவம் தாரணி பெற்றது *
தத்துவ நூல் கூழ் அற்றது குற்றம் எல்லாம்
பதித்த குணத்தினர்க்கு *
அந் நாழ் அற்றது *
நம் இராமானுசன் தந்த ஞானத்திலே || 65 ||

ஞானம் கனிந்த நலங்கொண்டு *
நாள் தொறும் நைபவர்க்கு *

வானம் கொடுப்பது மாதவன் *
வல் வினையேன் மனத்தில் ஈனம் கடிந்த
இராமானுசன் தன்னை எய்தினர்க்கு *
அத்தானம் கொடுப்பது *
தன் தகவென்னும் சரண் கொடுத்தே || 66 ||

சரணம் அடைந்த தருமனுக்கா *
பண்டு நூற்றுவரை *
மரணம் அடைவித்த மாயவன் *
தன்னை வணங்க வைத்த கரணம் இவை
உமக்கன்றென்றி இராமானுசன் *
உயிர்கட் கரண் அங்கமைத்திலனேல் *
அரணார் மற்றிவ்வார் உயிர்க்கே || 67 ||

ஆர் எனக்கின்று நிகர் சொல்லில் *
மாயன் அன்றைவர் தெய்வத் தேரினில் *
செப்பிய கீதையின் *
செம்மைப் பொருள் தெரியப் பாரினில் சொன்ன
இராமானுசனை பணியும் நல்லோர் *
சீரினில் சென்று பணிந்தது *
என் ஆவியும் சிந்தையுமே || 68 ||

சிந்தையினோடு கரணங்கள் யாவும் சிதைந்து *
முன்னாள் அந்தம் உற்று *
ஆழ்ந்தது கண்டு *
அவை என் தனக்கன்றருளால் தந்த
அரங்கனும் தன் சரண் தந்திலன் *

தான் அது தந்து *

எந்தை இராமானுசன் வந்தெடுத்தனன் இன்றென்னையே || 69 ||

என்னையும் பார்த்தென் இயல்வையும் பார்த்து *

எண்ணில் பல் குணத்த உன்னையும் பார்க்கில் *

அருள் செய்வதே நலம் *

அன்றி என் பால் பின்னையும் பார்க்கில்

நலம் உளதே உன் பெருங்கருணை *

தன்னை என் பார்ப்பர் *

இராமானுச ! உன்னைச் சார்ந்தவரே || 70 ||

சார்ந்ததென் சிந்தை உன் தாள் இணைக்கீழ் *

அன்பு தான் மிகவும் கூர்ந்தது *

அத் தாமரைத் தாள்களுக்கு *

உன்தன் குணங்களுக்கே தீர்ந்ததென்

செய்கை முன் செய்வினை நீ செய்வினை *

அதனால் பேர்ந்தது *

வண்மை இராமானுச ! எம் பெருந் தகையே || 71 ||

கைத்தனன் தீய சமயக் கலகரை *

காசினிக்கே உய்த்தனன் *

தூய மறை நெறி தன்னை *

என்றுன்னி உள்ளம் நெய்த்த அன்போடிருந்தேத்தும்

நிறை புகழோருடனே *

வைத்தனன் என்னை *

இராமானுசன் மிக்க வண்மை செய்தே || 72 ||

வண்மையினாலும் தன் மா தகவாலும் *

மதி புரையும் தண்மையினாலும் *

இத் தாரணியோர்கட்கு *
தான் சரணாய் உண்மை நல் ஞானம்
உரைத்த இராமானுசனை உன்னும் *
திண்மை அல்லால் எனக்கில்லை *
மற்றோர் நிலை தேர்ந்திடிவே || 73 ||

தேரார் மறையின் திறம் என்று *
மாயவன் தீயவரைக் *
கூர் ஆழி கொண்டு குறைப்பது *
கொண்டல் அனைய வண்மை ஏரார்
குணத்தெம் இராமானுசன் *
அவ்வெழில் மறையில் சேராதவரைச் சிதைப்பது *
அப்போதொரு சிந்தை செய்தே || 74 ||

செய்த்தலைச் சங்கம் செழு முத்தம் ஈனும் *
திருவரங்கர் கைத்தலத்தாழியும் *
சங்கமும் ஏந்தி *
நங்கண் முகப்பே மொய்த்தலைத்துன்னை விடேன்
என்றிருக்கிலும் நின் புகழே *
மொய்த்தலைக்கும் வந்து *
இராமானுச ! என்னை முற்றும் நின்றே || 75 ||

‡ நின்ற வண் கீர்த்தியும் நீள் புனலும் *
நிறை வேங்கடப் பொற்குன்றமும் *
வைகுந்த நாடும் குலவிய பாற்கடலும் *
உன்தனக்கெத்தனை இன்பம் தரும்
உன் இணை மலர்த் தாள் *

என் தனக்கும் அது *
இராமானுச ! இவை ஈந்தருளே || 76 ||

ஈந்தனன் ஈயாத இன் அருள் *
எண்ணில் மறைக் குறும்பைப் பாய்ந்தனன் *
அம்மறைப் பல் பொருளால் *
இப் படி அனைத்தும் ஏய்ந்தனன்
கீர்த்தியினால் என் வினைகளை *
வேர் பறியக் காய்ந்தனன் *
வண்மை இராமானுசற்கென் கருத்தினியே || 77 ||

கருத்தில் புகுந்துள்ளில் கள்ளம் கழற்றி *
கருதரிய வருத்தத்தினால் *
மிக வஞ்சித்து *
நீ இந்த மண் அகத்தே திருத்தித் திருமகள்
கேள்வனுக்காக்கிய பின் *
என்னெஞ்சில் பொருத்தப் படாது *
எம் இராமானுச ! மற்றோர் பொய்ப் பொருளே || 78 ||

பொய்யைச் சுரக்கும் பொருளைத் துறந்து *
இந்தப் பூதலத்தே மெய்யைப் புரக்கும் *
இராமானுசன் நிற்க *
வேறு நம்மை உய்யக் கொள்ள வல்ல தெய்வம்
இங்கு யாதென்றுலர்ந்தவமே *
ஐயப்படா நிற்பர் *
வையத்துள்ளோர் நல்லறிவிழந்தே || 79 ||

நல்லார் பரவும் இராமானுசன் *
திருநாமம் நம்ப வல்லார் திறத்தை *

மறவாதவர்கள் எவர் *
அவர்க்கே எல்லா இடத்திலும் என்றும்
எப்போதிலும் எத் தொழும்பும் *
சொல்லால் மனத்தால் *
கருமத்தினால் செய்வன் சோர்வின்றியே || 80 ||

சோர்வின்றி உன் தன் துணை அடிக் கீழ் *
தொண்டு பட்டவர் பால் *
சார்வின்றி நின்ற எனக்கு *
அரங்கன் செய்ய தாள் இணைகள்
பேர்வின்றி இன்று பெறுத்தும் இராமானுச ! *
இனி உன் சீர் ஒன்றிய கருணைக்கு *
இல்லை மாறு தெரிவுறிலே || 81 ||

தெரிவுற்ற ஞானம் செறியப் பெறாது *
வெந் தீவினையால் உருவற்ற ஞானத்து *
உழல்கின்ற என்னை *
ஒரு பொழுதில் பொருவற்ற கேள்வியன்
ஆக்கி நின்றான் என்ன புண்ணியனோ ! *
தெரிவுற்ற கீர்த்தி *
இராமானுசன் என்னும் சீர் முகிலே || 82 ||

சீர் கொண்டு பேர் அறம் செய்து *
நல் வீடு செறிதும் என்னும் பார் கொண்ட மேன்மையர் *
கூட்டன் அல்லேன் *
உன் பத யுகமாம் ஏர் கொண்ட வீட்டை
எளிதினில் எய்துவன் *

உன்னுடைய கார் கொண்ட வண்மை *
இராமானுச ! இது கண்டு கொள்ளே || 83 ||

கண்டு கொண்டேன் எம் இராமானுசன் தன்னை *
காண்டலுமே தொண்டு கொண்டேன் *
அவன் தொண்டர் பொற்றாளில் *
என் தொல்லை வெந்நோய் விண்டு கொண்டேன்
அவன் சீர் வெள்ள வாரியை வாய் மடுத்து *
இன்றுண்டு கொண்டேன் *
இன்னம் உற்றன ஓதில் உலப்பில்லையே || 84 ||

ஓதிய வேதத்தின் உட்பொருளாய் *
அதன் உச்சி மிக்க சோதியை *
நாதன் என அறியாதுழல்கின்ற தொண்டர் *
பேதைமை தீர்த்த இராமானுசனைத் தொழும் பெரியோர் *
பாதம் அல்லால் என் தன் ஆர் உயிர்க்கு *
யாதொன்றும் பற்றில்லையே || 85 ||

பற்றா மனிசரைப் பற்றி *
அப்பற்று விடாதவரே உற்றார் என உழன்று *
ஓடி நையேன் இனி *
ஒள்ளிய நூல் கற்றார் பரவும் இராமானுசனை *
கருதும் உள்ளம் பெற்றார் எவர் *
அவர் எம்மை நின்றாளும் பெரியவரே || 86 ||

பெரியவர் பேசிலும் பேதையர் பேசிலும் *
தன் குணங்கட்குரியசொல் என்றும் *
உடையவன் என்றென்று *
உணர்வின் மிக்கோர் தெரியும் வண் கீர்த்தி

இராமானுசன் மறை தேர்ந்துலகில் *
புரியும் நல் ஞானம் *
பொருந்தாதவரைப் பொரும் கலியே || 87 ||

கலி மிக்க செந்நெல் கழனிக் குறையல் *
கலைப் பெருமான் ஒலிமிக்க பாடலை உண்டு *
தன் உள்ளம் தடித்து *
அதனால் வலி மிக்க சீயம்

இராமானுசன் மறை வாதியராம் *
புலி மிக்கதென்று *
இப்புவனத்தில் வந்தமை போற்றுவனே || 88 ||

போற்றரும் சீலத்திராமானுச *
நின் புகழ் தெரிந்து சாற்றுவனேல் *
அது தாழ்வது தீரில் *
உன் சீர் தனக்கோர் ஏற்றம்
என்றே கொண்டிருக்கிலும் *
என் மனம் ஏத்தி அன்றி ஆற்றகில்லாது *
இதற்கென் நினைவாய் என்றிட்டஞ்சுவனே || 89 ||

நினையார் பிறவியை நீக்கும் பிரானை *
இந் நீள் நிலத்தே எனை ஆள வந்த *
இராமானுசனை *
இருங்கவிகள் புனையார் புனையும்
பெரியவர் தாள்களில் *
பூந்தொடையல் வனையார் *
பிறப்பில் வருந்துவர் மாந்தர் மருள் சுரந்தே || 90 ||

மருள் சுரந்தாகம வாதியர் கூறும் *
அவப் பொருளாம் இருள் சுரந்தெய்த்த *
உலகிருள் நீங்கத் *
தன் ஈண்டிய சீர் அருள் சுரந்தெல்லா
உயிர்கட்கும் நாதன் *
அரங்கன் என்னும் பொருள் சுரந்தான் *
எம் இராமானுசன் மிக்க புண்ணியனே || 91 ||

புண்ணிய நோன்பு புரிந்தும் இலேன் *
அடி போற்றி செய்யும் நுண் அருங்கேள்வி *
நுவன்றும் இலேன் *
செம்மை நூற் புலவர்க் கெண் அருங்கீர்த்தி
இராமானுச ! இன்று நீ புகுந்து *
என் கண் உள்ளும் நெஞ்சுள்ளும் *
நின்ற இக் காரணம் கட்டுரையே || 92 ||

கட்டப் பொருளை மறைப் பொருள் என்று *
கயவர் சொல்லும் பெட்டைக் கெடுக்கும் *
பிரான் அல்லனே *
என் பெரு வினையைக் கிட்டிக் கிழங்கொடு
தன் அருள் என்னும் ஒள் வாள் உருவி *
வெட்டிக் களைந்த *
இராமானுசன் என்னும் மெய்த்தவனே || 93 ||

தவம் தரும் செல்வம் தகவும் தரும் *
சலியாப் பிறவிப் பவம் தரும் *
தீவினை பாற்றித் தரும் *
பரந்தாமம் என்னும் திவம் தரும் தீதில்

இராமானுசன் தன்னைச் சார்ந்தவர்கட்கு *
உவந்தருந்தேன் *
அவன் சீர் அன்றி யான் ஒன்றும் உள் மகிழ்ந்தே || 94 ||

உண்ணின்றுயிர்களுக்குற்றனவே செய்து *
அவர்க்குயவே பண்ணும் பரனும் *
பரிவிலந் ஆம் படி *
பல் உயிர்க்கும் விண்ணின் தலை நின்று
வீடளிப்பான் எம் இராமானுசன் *
மண்ணின் தலத்துதித்து *
உய்மறை நாலும் வளர்த்தனனே || 95 ||

வளரும் பிணி கொண்ட வல் வினையால் *
மிக்க நல் வினையில் கிளரும் துணிவு *
கிடைத்தறியாது *
முடைத்தலை ஊன் தளரும் அளவும் தரித்தும்
விழுந்தும் தனி திரிவேற்கு *
உளர் எம் இறைவர் *
இராமானுசன் தன்னை உற்றவரே || 96 ||

தன்னை உற்றாட்செய்யும் தன்மையினோர் *
மன்னு தாமரைத் தாள் தன்னை உற்றாட்செய்ய *
என்னை உற்றான் இன்று *
தன் தகவால் தன்னை உற்றார் அன்றித் தன்மை
உற்றார் இல்லை என்றறிந்து *
தன்னை உற்றாரை *
இராமானுசன் குணம் சாற்றிடுமே || 97 ||

‡ இடுமே இனிய சுவர்க்கத்தில் *
இன்னும் நரகில் இட்டுச் சுடுமே *
அவற்றை தொடர் தரு தொல்லை *
சுழல் பிறப்பில் நடுமே இனி நம்
இராமானுசன் நம்மை நம் வசத்தே *
விடுமே சரணம் என்றால் *
மனமே ! நையல் மேவுதற்கே || 98 ||

தற்கச் சமணரும் சாக்கியப் பேய்களும் *
தாழ் சடையோன் சொற்கற்ற சோம்பரும் *
சூனிய வாதரும் *
நான்மறையும் நிற்கக் குறும்பு செய்
நீசரும் மாண்டனர் *
நீள் நிலத்தே பொற்கற்பகம் *
எம் இராமானுச முனி போந்த பின்னே || 99 ||

போந்ததென் நெஞ்சென்னும் பொன் வண்டு *
உனதடிப் போதில் ஒண் சீராம் தெளி தேன் உண்டு *
அமர்ந்திட வேண்டி *
நின் பால் அதுவே ஈந்திட வேண்டும் இராமானுச ! *
இது அன்றி ஒன்றும் மாந்த கில்லாது *
இனி மற்றொன்று காட்டி மயக்கிடலே || 100 ||

மயக்கும் இரு வினை வல்லியில் பூண்டு *
மதி மயங்கித் துயக்கும் பிறவியில் *
தோன்றிய என்னை *
துயர் அகற்றி உயக்கொண்டு நல்கும்
இராமானுச ! என்றதுன்னை உன்னி *

நயக்கும் அவர்க்கிதிழுக்கென்பர் *
நல்லவர் என்று நைந்தே || 101 ||

நையும் மனம் உன் குணங்களை உன்னி *
என் நா இருந்தெம் ஐயன் இராமானுசன் *
என்றழைக்கும் *
அரு வினையேன் கையும் தொழும் கண்
கருதிடும் காணக் கடல் புடை சூழ் *
வையம் இதனில் *
உன் வண்மை என்பால் என் வளர்ந்ததுவே || 102 ||

வளர்ந்த வெங்கோப மடங்கல் ஒன்றாய் *
அன்று வாள் அவுணன் கிளர்ந்த *
பொன் ஆகம் கிழித்தவன் *
கீர்த்திப் பயிர் எழுந்து விளைந்திடும்
சிந்தை இராமானுசன் எந்தன் மெய்வினை நோய் *
களைந்து நன் ஞானம் அளித்தனன் *
கையில் கனி என்னவே || 103 ||

கையில் கனி என்னக் கண்ணனைக் காட்டித் தரிலும் *
உந்தன் மெய்யில் பிறங்கிய *
சீர் அன்றி வேண்டிலன் யான் *
நிரயத்தொய்யில் கிடக்கிலும் சோதி
விண் சேரிலும் இவ்வருள் நீ *
செய்யில் தரிப்பன் *
இராமானுச ! என் செழுங்கொண்டலே ! || 104 ||

செழுந்திரைப் பாற்கடல் கண் துயில் மாயன் *
திருவடிக் கீழ் விழுந்திருப்பார் நெஞ்சில் *

மேவு நன் ஞானி *
நல் வேதியர்கள் தொழும் திருப் பாதன்
இராமானுசனைத் தொழும் பெரியோர் *
எழுந்திரைத்தாடும் இடம் *
அடியேனுக்கிருப்பிடமே || 105 ||

‡ இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம் *
மாலிருஞ்சோலை என்னும் பொருப்பிடம் *
மாயனுக்கென்பர் நல்லோர் *
அவை தம்மொடும் வந்திருப்பிடம் மாயன்
இராமானுசன் மனத்து *
இன்றவன் வந்திருப்பிடம் *
என்தன் இதயத்துள்ளே தனக்கின்புறவே || 106 ||

‡ இன்புற்ற சீலத்திராமானுச *
என்றும் எவ்விடத்தும் என்புற்ற நோய் *
உடல் தோறும் பிறந்திறந்து *
எண் அரிய துன்புற்று வீயினும் சொல்லுவதொன்றுண்டு *
உன் தொண்டர்கட்கே அன்புற்றிருக்கும் படி *
என்னை ஆக்கி அங்காட்படுத்தே || 107 ||

‡ அங்கயல் பாய் வயல் தென் அரங்கன் *
அணி ஆகமன்னும் பங்கய மாமலர் *
பாவையைப் போற்றுதும் *
பத்தி எல்லாம் தங்கியதென்னத் தழைத்து
நெஞ்சே ! நம் தலைமிசையே *
பொங்கிய கீர்த்தி *
இராமானுசன் அடிப் பூ மன்னவே || 108 ||

தசக அடிவரவு — பூ சீர் நிதி ஆண்டு மண் அடி கொழுந்து சார்ந்தது சோர்வு மருள்
மயக்கு

இராமாநுச நூற்றந்தாதி முற்றிற்று
திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்